

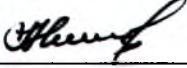
**МИКОЛАЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ЦЕНТР ПРОФЕСІЙНОЇ ОРІЄНТАЦІЇ**

ПОГОДЖЕНО

ЗАТВЕРДЖУЮ

Керівник навчально-наукового
центру професійної орієнтації
Миколаївського НАУ

Перший проректор
Миколаївського НАУ

" 04 " 09 2023 р. Ігор МАРЦЕНЮК

" 04 " 09 2023 р. Дмитро БАБЕНКО

РОБОЧА ПРОГРАМА
з дисципліни "Українська мова"
для підготовчих курсів

ПРОГРАМА ПІДГОТОВЧИХ КУРСІВ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Пояснювальна записка

Програму підготовчих курсів із української мови розроблено на основі Програми зовнішнього незалежного оцінювання з української мови та літератури, затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України (від 26.06.2018 р. №696).

Вимоги до знань та умінь учнів-слухачів підготовчих курсів:

- знати зміст мовних понять і термінів;
- розпізнавати мовні явища й закономірності;
- групувати і класифікувати вивчені мовні явища;
- визначати істотні ознаки мовних явищ;
- розуміти значення й особливості функціонування мовних одиниць;
- установлювати причинно-наслідкові зв'язки мовних явищ;
- застосовувати знання з фонетики, лексики, фразеології, морфеміки, словотвору, морфології, синтаксису та лінгвістики тексту в практичних ситуаціях;
- розуміти фактичний зміст, причинно-наслідкові зв'язки, тему, основну думку та виражально-зображувальні засоби прочитаного тексту;
- оцінювати мовлення з погляду дотримання основних орфоепічних, лексичних, морфологічних, синтаксичних норм української мови;
- оцінювати письмові висловлювання з погляду мовного оформлення й ефективності досягнення поставлених комунікативних завдань;
- відрізнити випадки правильного використання мовних засобів від помилкових;
- створювати власні висловлення, чітко формулюючи тезу, наводячи переконливі аргументи, використовуючи доречні приклади, логічно й послідовно, викладаючи думки та формулюючи відповідні висновки;
- використовувати різноманітні виражальні засоби, граматичні конструкції, лексичне і фразеологічне багатство української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування;
- оформлювати письмове мовлення відповідно до орфографічних, граматичних і пунктуаційних норм української мови

Матеріал програми розподілено за такими розділами: «Фонетика. Графіка», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис», «Стилістика», «Орфоепія», «Орфографія», «Розвиток мовлення»

Програма розрахована на 60 навчальних годин.

НАВЧАЛЬНО-ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва розділів і тем	Зміст	Кількість годин
1.	Фонетика Орфоепія Графіка Орфографія	Алфавіт. Наголос. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені е,и,о в коренях слів. Сполучення йо,ьо. Правило вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних та збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування приголосних звуків. Велика буква і лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Н у дієприкметниках та нн у прикметниках дієприкметникового походження. Не з різними частинами мови.	4
2.	Лексикологія Фразеологія	Лексичне значення слова. Багатозначні і однозначні слова. Пряме та переносне значення слів. Групи слів за значенням: синоніми, антоніми, пароніми, омоніми. Походження слів: власне українські і запозичені слова. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі слова і нові слова (неологізми). Нейтральна і емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми. Джерела українських фразеологізмів. Прислів'я, приказки і афоризми як різновид фразеологізмів.	4
3.	Будова слова Слово твір	Спільнокореневі слова і форми слова. Корінь, суфікс, префікс і закінчення - значущі частини слова. Способи словотворення.	4

4.	Морфологія		16
	Іменник	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники, що означають назви істот і неістот. Загальні і власні назви . Рід іменників. Число іменників. Відмінювання іменників. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок (у власних чоловічих та жіночих іменах).	2
	Прикметник	Прикметник як частина мови: значення прикметника, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання прикметників. Ступені порівняння прикметників та способи творення форм. Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників.	2
	Числівник	Числівник як частина мови: значення прикметника, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників на позначення часу і дат.	2
	Займенник	Займенник як частина мови: значення прикметника, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.	2
	Дієслово	Дієслово як частина мови: значення прикметника, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на - но, -то).	2

	Безособові дієслова. Способи дієслів: дійсний, умовний і наказовий. Творення форм умовного і наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслова I і II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. Дієприкметник як особлива форма дієслова: загальне значення, орфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні і пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього і минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові дієслівні форми на -но, -то. Дієприслівник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.	
Прислівник	Прислівник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого і найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання прислівників разом, окремо і через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.	2
Службові частини мови (прийменник, сполучник, частка)	Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні і підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні та складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови. Частка як службова частина мови. Правопис часток.	3
Вигук	Вигук як частина мови. Правопис вигуків.	1

5.	Синтаксис		28
	Словосполучення	Словосполучення і речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами і частинами складного речення.	2
	Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень з метою висловлювання (розповідні, питальні, спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертань)	4
	Просте двоскладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком.	
	Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному речення	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот.	2
	Односкладні речення	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом форми присудка (означено-особові, неозначено-особові,	2

		узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).	
	Просте ускладнене речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – поширені й непоширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнюючі члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.	4
	Складне речення	Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові і безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.	2
	Складносурядне речення	Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні.	2
	Складнопідрядне речення	Складнопідрядне речення, його будова. Головна і підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.	2
	Безсполучникове складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.	2

	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.	2
	Способи відтворення чужого мовлення	Пряма і непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.	2
6.	Стилістика	Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.	2
7.	Розвиток мовлення	Види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів мовлення.	2
	ВСЬОГО		60